

מראי מקומות - יבמות

פד:

א. אי נסוב כי אורחיהו

פרש"י, שלישי נשא ישראלית, ושני מצרית שני, אסורות ליבמיהן, דשלישי ישראל הוא ואסור בשני, ושני אסור בישראלית. אבל תוס' כ' דבכה"ג מותר השני ליבמה, משום דיש לשלישי דין גר, וגר מותר במצרית שני, משום דעכשיו קיימין דקהל גרים לא אקרי קהל. וכ' הרש"ש דמבואר דרש"י חולק ע"ז, וס"ל דרק המגייר בעצמו נקרא גר, אבל בניו ודורותיו לא נקראו גרים, ולכן אסורים במי שאסור לבוא בקהל, אע"פ דקהל גרים לא אקרי קהל. והק' הרש"ש דבקידושין (ע"ה). אי' בפירוש דגר עד עשרה דורות מותר בממזרת, והניח בצ"ע.

ב. כל היכא דהוא מוזהר היא מוזהרת

הק' הרמב"ן, תיפוק לי' משום לאו דלפני עור שהוא שוה בכל. וא"כ, למה צריך קרא לרבות שגם היא מוזהרת בכה"ג. ותי' דנפק"מ לענין מלקות, דאם משום לפני עור, לא תהי' חייבת מלקות, אבל אם נכללת באיסור דלא יקחו, שפיר לוקה. עוד כ' דכמו שאינה מצווה בלאו דטומאת כהנים, י"ל דנתמעט גם מלאו דלפני עור לענין איסורי כהונה.

ג. כל היכא דהוא מוזהר היא מוזהרת

ציין בגליון הש"ס לדברי התו"י בנדרים (צ:), ואי' שם בשם הרא"ם דכל היכא שהוא אינו מוזהר, דהיינו אם אומרת טמאה אני לך, ואינו מחוייב להאמינה, גם היא אינה מוזהרת. והק' התוס' ע"ז, הא סכ"ס הוא מוזהר באיסור זונה, וא"כ למה היא אינה מוזהרת. ותי' הקרן אורה שם דכיון דבפועל אינו מוזהר בכה"ג, כיון שאינו חייב להאמינה, א"כ ממילא גם היא אינה מוזהרת (וחדוש הוא, דשם אין הנדון באיסורי כהונה בכלל, ואילו כאן לכאן החי' הוא דוקא באיסורי כהונה, וצ"ע).

ד. אי מההיא, ה"א לאו השוה בכל

הק' הריטב"א, מהכ"ת, הא כיון שאף לאו שאינו שוה בכל חטאת היא, ובכלל עונשים שלוקין עליו, דאילו במצות עשה אינם בכלל, לפי שאין במצות עשה עונש מלקות. ותי' דכיון דפסוק זה מדבר בדבר השוה בכל, כיון דהפסוק עצמו בגזל ונשבע מיירי, ואשכחן דפטרא רחמנא ממ"ע שהזמן גרמא, הייתי דן לקולא שלא בא זה הכתוב אלא ללאו השוה בכל.